

Peimėnelės prėsėmėnėmā

Veina vasara, gal ėš paskotėniu, mon bova gal 10-11 metu.

Keltėis reikėjė onkstėi, vuos prašvėtos, ka gīvolė galiptom ramė pajiestė. Ganīkla bova tuoluokā – ož tonkė alksnīna. Tou vasara bova trīs karvės: Žalė, Lėnciūgė ėr Mauzė, da pėnkės avīs ė avėns.

Ėš rīta posės anuos bova ramės, niekor nelakstė, tik skobieję žuolelė peštė. Prėjėdosės sogolė ė grumuliou, toukart ėr aš išsėtraukiu ėš terbelės mamas idieta posrītieli, sovalgau, skaniau nebun – tuoks stuors blīns kepts ont rinkiu, anou parpjiaun, pabarsta cokraus ė viel soglaud, kartās užkondau abėdvė so sosiedu pėimėnele Liocė, da sospiejau pasėbuovītė – pašuokinietė, padainioutė.

Paskiau karvės atsėkel viel praded jiestė, vuo komet saulelė praded šėldītė, solek visuokiausiu mosiu, kuisiu, bimbālū, vėsė praded skaudė koustė. Gīvuolė nebėstor praded gīlioutė, oudėgas ėškielėi zuovada lek nomėi i kūtė, niekap nebuturiesi anū, tad ėr aš vuos spiejo anėms ėš paskuos. Će gīvuolius pagėrda ė oždara kūtie, vuo aš, biški kuojės papluovusi, biego i truoba, Će rondo pu bliūdėlio pavuožta, dar šėlta, baisė skanė žemaitiška kuošė.

Vėsa šeimīna jau gol pakaiti, ta ėr aš nokrimto pagulietė.

Pu pėitu – pavakarė viel ėšsėvarau sava bonda, tik jau biški artiau nomū paganītė. Vakarė mama pašauk ir parsėvarau gīvuolius i kūtė. Tik tas avėns lek pas sosieda avis. Rėk ėtė parvarītė, ons bova dėdėlis ė mošeika, ta muni apstumdīdava. Noeino, nosėtveriu ož gaurū, ontlėpo, ėsėkimbo i ragus ė parjuojo nomėi ž kartās dainioudama, kartās kriukdama.

Da bova arklīū ė komėlatis Dulkis, tuoks meilos ė jaukos net i pīmėnė atėidava. Arklė bova aptvarė arba prėrėštė ganīkluo, kartās papunis leisdava parjuotė anus nomei. Veina karta parjuojont mona komelė kažkuo pasėbaidė ė pradiejė biegtė, aš tik plumpt ont žemės, pu tuo karta daugiau ont arklė neblėpau.